

Sygn. akt III Kp 507/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Kaszyca

Protokolant: Patrycja Korż-Nowak

Prokurator Prokuratury Rejonowej – nie stawił się, prawidłowo zawiadomiony

po rozpoznaniu zażalenia M. W. złożonego w dniu 21 stycznia 2013 r.

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oleśnicy

z dnia 16 stycznia 2013 r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie Ds. 182/13 o czyn z art. 231 § 1 k.k. i inne

na podstawie art. 329 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k.

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy, przyjmując, iż czynu nie popełniono

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2013r., sygn. akt Ds. 182/13 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Oleśnicy odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie legalizowania procederów przestępczych przez Zastępcę Prokuratora Rejonowego dla Wrocławia Krzyki – Zachód J. M. w toku postępowania 1Ds. 5853/12, poprzez uczestniczenie w zorganizowanej grupie przestępczej prowadzącej proceder przestępczy usunięcia M. W. z pracy w organach kontroli podatkowej za wykrywanie przez nią przestępstw podatkowych w firmach będących w układzie korupcyjnym z naczelnikami urzędu i w celu ograbienia jej z mieszkania oraz legalizującej proceder przestępczy uwłaszczenia mieszkań w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) tj. o czyn z art. 231§1 kk wobec braku znamion czynu zabronionego

M. W. zażaleniem złożonym w dniu 21 stycznia 2013r. zaskarżyła powyższe postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie, kontynuowanie postępowania przygotowawczego i skierowanie aktu oskarżenia do Sądu. Skarżąca powtórzyła zarzuty przytoczone w zawiadomieniu o przestępstwie oraz wskazała, że postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa zostało wydane w wyniku przestępstwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

M. W. nie wykazała żadnych okoliczności wskazujących na wadliwość zaskarżonego postanowienia. Zażalenie stanowi w istocie wymienienie szeregu zarzutów stawianych funkcjonariuszom publicznym, bez wskazania jakichkolwiek dowodów na ich poparcie. Stawiane przez M. W. zarzuty stanowią wyłącznie subiektywną ocenę decyzji procesowych podejmowanych w licznych postępowaniach, w których skarżąca uczestniczy i które to rozstrzygnięcia są w jej przekonaniu dla niej krzywdzące. Podnoszone przez skarżącą ogólnikowe twierdzenia o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której mieliby wchodzić sędziowie, prokuratorzy i inne osoby, są tylko i wyłącznie konsekwencją wydania przez te osoby decyzji procesowych w sprawach, w których uczestniczy M. W.. Każde negatywne rozpoznanie pisma M. W. skutkuje stwierdzeniem przez nią, że osoba rozpoznająca określone pismo

procesowe należy do zorganizowanej grupy przestępczej. Zarzuty te opierają się na nielogicznych, dowolnych i niczym nie popartych wnioskach, brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających je choćby w minimalnym zakresie.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że wydane w sprawie Ds. 182/13 postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa jest słuszne.

Natomiast stwierdzić jedynie należy, iż podana w zaskarżonym postanowieniu podstawa prawna umorzenia – art. 17§1 pkt. 1 kpk jest prawidłowa, to błędnie wskazano, iż podstawą jest brak znamion czynu zabronionego, a zatem w tym zakresie należało dokonać zmiany, przyjmując, iż czynu nie popełniono.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie uwzględnił zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.